

[OZIĘBNOWAĆ *vb impf*

3 pl m pers con by oziębnowali.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. oziębnąć.

Tracić gorliwość, stawać się obojętnym religijnie: Iże to poſpolitha bywa/ że ludzie s przodku gorąco pochwyca rzecz dobrą y wiarę Krześciánfką/ ále zá czáfem dálzym [...] częſto przychodzą do oziębłości. Przetoż Apólthoł obawáiąc ſie tego/ nápomina/ áby nie oziębnowali/ ále ſie pomnažáli. GilPos 53 (Linde s.v. oziębnąć).

Formacje współrdzenne cf ZIĘBIĆ.

MK